

[Pelle Voigt]

jer at samle sig sammen til at foretage noget på dette område.

Hvis der er tale om, at der blot er sket en sammenfatning af tidligere dokumenter, vil jeg også godt spørge ministeren, om man virkelig i NATOs ministerråd har været i stand til at føre denne diskussion helt uden hensyn til den stribe af omlægninger i den strategiske doktrin, som vi har set i de sidste år og har diskuteret her i Folketinget. Rejser spørgsmålet om Airland Battle og den tidligere og mere integrerede anvendelse af atomvåben ikke nogle problemer, som man ikke kan løse blot ved at henvise til, at vi kører efter de samme retningslinjer, som vi altid har gjort? Betyder den mere offensive marinestrategi, som NATO er slået ind på i de sidste år, ikke noget, og har den ikke nogle konsekvenser for, hvad det er for politiske sikkerhedsmekanismer, man sætter ind i forhold til atomvåben? Og sidst, men ikke mindst: hvordan i himlens navn kan man diskutere disse ting uden grundlæggende at komme ind på at gøre rede for Danmarks holdning til spørgsmålet om ikkeførstebrug?

Det er, tror jeg, uforståeligt for alle andre end dem, der befinder sig i det militære systems kringelkroge og især i de dele af kringelkrogene, hvor det er lydigheden, underdanigheden, den lave profil over for den for tiden siddende amerikanske regering, som er den herskende politik, og det synes desværre også at være den danske regerings herskende politik.

Jeg erindrer med et vist vemod, må jeg sige, den dagsorden, Folketinget vedtog den 5. december 1985, og hvori det udtrykkeligt blev fastslået, at regeringen burde fremsætte et forslag om Øst-Vest-forhandlinger med henblik på en international aftale om førstegangsbrug af atomvåben. Når der i FNs generalforsamling tales om at fremsætte et forslag, er det naturligvis godt, at vor ambassadør nævner det i sine bemærkninger i talen i 1. udvalg, men det er jo ikke det samme som at stille et forslag. Ministeren kan med alle sine sofisterier ikke komme uden om, at baggrunden for, at denne dagsorden blev vedtaget, var den faktiske situation, at regeringen så mindeligt på sine knæ bad om at blive fri for at stemme for resolutioner ikke alene fra østeuropæiske lande, men også fra en række lande, som havde den formastelighed her i verden ikke at være medlemmer af NATO,

hvad der dog trods alt er en hel del lande her i verden der stadig væk tillader sig.

Der var helt klart tale om, at der skulle fremlægges et resolutionsforslag i FNs generalforsamling. Det har regeringen altså ønsket at sætte sig ud over, og jeg håber ikke, at den får politisk mulighed for at gøre det.

Jeg erindrer også med vemod de bemærkninger, som Socialdemokratiets ordfører ved den lejlighed knyttede til det pågældende dagsordensforslag, hvor han sagde:

»Socialdemokratiet mener, at denne dagsorden klart ligger inden for 3. maj-dagsordenen. Jeg håber, at man har lagt mærke til formuleringen, som vi med omhu har forsøgt at lave på en sådan måde, at vi måske her for en gangs skyld kan samle hele tinget bag denne dagsordens vedtagelse.«

Der var altså her tale om et klart forsøg fra Socialdemokratiets side på at formulere sig på en sådan måde, at man kom regeringen i møde, og med det resultat, vi har set her i dag, nemlig at regeringen ikke har taget beslutningen højtideligt, men med sofisterier prøver at vride sig ud af den.

Jeg synes, det er glimrende og påskønnelsesværdigt, at regeringen har ført forhandlinger med den norske regering om at optræde i fællesskab i denne sag, men jeg må pege på, at der i den dagsorden, som blev vedtaget her den 5. december, faktisk står, at »Danmark alene eller sammen med ligesindede skal fremsætte et forslag«, for vi vidste nemlig godt allerede dengang alle sammen, at ministeren ville prøve at hænge sin hat på, at det var vanskeligt at få andre NATO-lande til at deltage i et sådant forslag.

På den baggrund skal jeg på vegne af mig selv og hr. Albrechtsen fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»I overensstemmelse med sine dagsorder af 3. maj 1984 og 5. december 1985 pålægger Folketinget regeringen

i FN i indeværende samling at fremsætte forslag til generalforsamlingsresolution om opfordring til atommagterne om indgåelse af en international aftale imod førstebrug af atomvåben,

i NATO at modsætte sig atomretningslinjer, som bygger på muligheden for førstebrug af atomvåben, og at tage initiativ til nedsættelse af en arbejdsgruppe med henblik på ophævelse af førstebrugsstrategien,